

Сміх

Костенко Ліна Василівна

На вулиці — я чую крізь вікно —
Сміється жінка штучним сміхом.
Мабуть, їй сумно, але жінка хоче,
Щоб їй хотілося сміятись.

А я дивлюсь на ріки темних вулиць,
На голови веселих ліхтарів,
Одягнені в малі кашкети з жерсті,

І на моє високе підвіконня
Каштани білі квіти подають...

А я дивлюсь і думаю про вірші.
Коли їм сумно — хай вони сумують.
Хай тільки не сміються штучним сміхом,
Бо щирі люди закривають вікна.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kostenko_lina_vasylivna/smikh